Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/848

av den 20 maj 2015

om insolvensförfaranden

(omarbetning)

(EUT L 141, 5.6.2015, s. 19)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/353 av den 15 februari 2017	L 57	19	3.3.2017
►M2	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/946 av den 4 juli 2018	L 171	1	6.7.2018
►M3	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2260 av den 15 december 2021	L 455	4	20.12.2021

Rättad genom:

►C1 Rättelse, EUT L 349, 21.12.2016, s. 9 (2015/848)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/848

av den 20 maj 2015

om insolvensförfaranden

(omarbetning)

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på offentliga kollektiva förfaranden, inbegripet interimistiska förfaranden, vilka grundar sig på lagstiftning om insolvens och i vilka, för räddnings-, skuldsanerings-, omstrukturerings- eller likvidationsändamål,

a) en gäldenär helt eller delvis berövas rådigheten över sina tillgångar och en förvaltare utses,

b) en gäldenärs tillgångar och verksamhet är föremål för kontroll eller övervakning av en domstol, eller

c) ett tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden beviljas av en domstol eller på grund av lag i syfte att möjliggöra förhandling mellan gäldenären och dennes borgenärer, förutsatt att det förfarande där uppskjutande beviljas tillhandahåller lämpliga åtgärder för att skydda borgenärskollektivets intressen och, om ingen överenskommelse nåtts, efterföljs av ett av förfarandena i led a eller b.

Om de förfaranden som avses i denna punkt får inledas i situationer där det endast föreligger en risk för insolvens ska ändamålet med dem vara att undvika insolvens för gäldenären eller upphörande av dennes affärsverksamhet.

De förfaranden som avses i detta stycke förtecknas i bilaga A.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på förfaranden som avses i punkt 1 som rör

a) försäkringsföretag,

b) kreditinstitut,

c) värdepappersföretag samt andra företag eller institut, i den utsträckning dessa omfattas av direktiv 2001/24/EG, eller

d) företag för kollektiva investeringar.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kollektiva förfaranden*: förfaranden som inbegriper samtliga eller en betydande del av gäldenärens borgenärer, i det senare fallet under förutsättning att förfarandena inte påverkar fordringar från borgenärer som inte omfattas av dessa förfaranden.

▼B

2. *företag för kollektiva investeringar*: företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]) och alternativa investeringsfonder enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([2]).

3. *gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar*: en gäldenär mot vilken ett insolvensförfarande har inletts som inte nödvändigtvis inbegriper utseende av en förvaltare eller en fullständig överföring av rättigheterna och skyldigheterna att förvalta gäldenärens tillgångar till en förvaltare, och där gäldenären därför åtminstone delvis har kvar kontrollen över sina tillgångar och sin verksamhet.

4. *insolvensförfarande*: de förfaranden som förtecknas i bilaga A.

5. *förvaltare*: varje person eller institution som, även tillfälligt, har till uppgift att

   i) kontrollera och godkänna fordringar som lämnats in i insolvensförfarandet,

   ii) representera borgenärernas gemensamma intresse,

   iii) helt eller delvis förvalta tillgångar över vilka gäldenären berövats sin rådighet,

   iv) realisera de tillgångar som avses i led iii, eller

   v) övervaka förvaltningen av gäldenärens verksamheter.

   De personer och institutioner som avses i första stycket förtecknas i bilaga B.

6. *domstol*:

   i) i artiklarna 1.1 b och c, 4.2, 5, 6, 21.3, 24.2 j, 36, 39 och 61–77, en medlemsstats dömande organ,

   ii) i alla övriga artiklar, en medlemsstats dömande organ eller andra behöriga organ som har behörighet att inleda ett insolvensförfarande, att bekräfta att ett sådant förfarande har inletts eller att fatta beslut under förfarandet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

▼B

7. *beslut om att inleda ett insolvensförfarande*:

   i) ett beslut av en domstol att inleda ett insolvensförfarande eller bekräfta att ett sådant förfarande har inletts, och

   ii) ett beslut av en domstol att utse en förvaltare.

8. *tidpunkten för inledande av förfarandet*: den tidpunkt från vilken beslutet att inleda insolvensförfarandet gäller, oavsett om beslutet är slutligt eller inte.

9. *den medlemsstat där tillgångar finns*:

   avseende

   i) andra registrerade aktier i företag än sådana som avses i led ii, den medlemsstat inom vars territorium det företag som har utfärdat aktierna har sitt säte,

   ii) finansiella instrument till vilka äganderätten framgår av uppgifter i ett register eller på ett konto som förs av, eller på uppdrag av, en mellanhand (*book entry securities*), den medlemsstat där registret eller kontot på vilka uppgifterna finns införda förs,

   iii) likvida medel på konton hos ett kreditinstitut, den medlemsstat som framgår av det internationella bankkontonumret (IBAN) för kontot, eller, när det gäller likvida medel på konton hos ett kreditinstitut som saknar IBAN, den medlemsstat där det kreditinstitut som för bankkontot har sitt huvudkontor eller om kontot förs av en filial, agentur eller annan etablering den medlemsstat där filialen, agenturen eller den andra etableringen är belägen,

   iv) egendom och rättigheter som har registrerats i ett annat offentligt register än de som avses i led i, den medlemsstat under vars överinseende registret förs,

   v) europeiska patent, den medlemsstat för vilken det europeiska patentet har beviljats,

   vi) upphovsrätt och närstående rättigheter, den medlemsstat inom vars territorium innehavaren av sådana rättigheter har sin hemvist eller sitt säte,

   vii) annan materiell egendom än den som avses i leden i–iv, den medlemsstat inom vars territorium egendomen finns,

   viii) andra fordringar på tredje man än de som avses i led iii, den medlemsstat inom vars territorium tredje man som ska fullgöra prestationen har sina huvudsakliga intressen, i enlighet med artikel 3.1.

▼B

10. *driftställe*: varje verksamhetsplats där en gäldenär annat än tillfälligt bedriver eller under den tremånadersperiod som föregår begäran om inledande av huvudinsolvensförfarandet har bedrivit ekonomisk verksamhet med personella och materiella resurser.

11. *lokal borgenär*: en borgenär vars fordringar på gäldenären uppkommit till följd av eller i samband med verksamheten vid ett driftställe i en annan medlemsstat än den medlemsstat där platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns.

12. *utländsk borgenär*: en borgenär, inklusive skattemyndighet och socialförsäkringsorgan i medlemsstaterna, som har hemvist eller säte i en annan medlemsstat än inledandestaten.

13. *koncern*: ett moderföretag med alla tillhörande dotterföretag.

14. *moderföretag*: ett företag som antingen direkt eller indirekt kontrollerar ett eller flera dotterföretag. Ett företag som utarbetar koncernredovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([1]) ska anses vara ett moderföretag.

Artikel 3

Internationell behörighet

1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns, har behörighet att inleda ett insolvensförfarande (nedan kallat *huvudinsolvensförfarande*). Platsen för de huvudsakliga intressena ska vara den plats där gäldenären vanligtvis förvaltar sina intressen på ett sätt som kan fastställas av tredje man.

För bolag och andra juridiska personer ska sätet anses vara platsen för de huvudsakliga intressena, om inte annat visas. Den presumtionen gäller endast om sätet inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en tremånadersperiod före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

När det gäller enskilda som bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe, om inte annat visas. Den presumtionen gäller endast om den berörda personens huvudsakliga verksamhetsställe inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en tremånadersperiod före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼B

För varje annan person ska platsen för de huvudsakliga intressena anses vara dennes hemvist, om inte annat visas. Den presumtionen gäller endast om hemvisten inte har flyttats till en annan medlemsstat inom en sexmånadersperiod före ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas.

2. När platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns inom en medlemsstats territorium, har domstolarna i en annan medlemsstat behörighet att inleda ett insolvensförfarande endast om gäldenären har ett driftställe i den andra medlemsstaten. Verkningarna av detta förfarande får enbart omfatta gäldenären tillhörig egendom som finns inom den senare medlemsstatens territorium.

3. När ett insolvensförfarande har inletts i enlighet med punkt 1, ska förfaranden som inleds därefter i enlighet med punkt 2 vara sekundära insolvensförfaranden.

4. Ett territoriellt insolvensförfarande enligt punkt 2 får inledas innan ett huvudinsolvensförfarande med tillämpning av punkt 1 inleds endast om

a) ett insolvensförfarande enligt punkt 1 inte kan inledas enligt de förutsättningar som gäller enligt rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium platsen för gäldenärens huvudsakliga intressen finns, eller

b) begäran att inleda ett territoriellt insolvensförfarande har gjorts av

   i) en borgenär vars fordran uppkommit till följd av eller i samband med verksamheten vid ett driftställe som finns inom territoriet till den medlemsstat där begäran att inleda ett territoriellt förfarande har gjorts, eller

   ii) en offentlig myndighet som, enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium driftstället är beläget, har rätt att begära att ett insolvensförfarande inleds.

När ett huvudinsolvensförfarande inleds blir det territoriella insolvensförfarandet ett sekundärt insolvensförfarande.

Artikel 4

Prövning av behörighetsfrågan

1. Den domstol till vilken en ansökan om att inleda ett insolvensförfarande lämnas in ska på eget initiativ pröva om den är behörig enligt artikel 3. Beslutet att inleda insolvensförfarandet ska ange vilka bestämmelser domstolens behörighet grundar sig på och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.

▼B

2. Utan hinder av punkt 1 får medlemsstaterna, när ett insolvensförfarande inleds i enlighet med nationell rätt utan beslut av domstol, överlåta åt den förvaltare som utsetts i förfarandet att pröva om den medlemsstat som mottagit en ansökan om att inleda insolvensförfarandet är behörig enligt artikel 3. Om så är fallet ska förvaltaren i beslutet om inledande av förfarandet ange grunderna för behörigheten, och särskilt om behörigheten grundar sig på artikel 3.1 eller 3.2.

Artikel 5

Rättslig prövning av beslutet att inleda ett huvudinsolvensförfarande

1. Gäldenären eller en borgenär får väcka talan vid domstol mot ett beslut om att inleda ett huvudinsolvensförfarande på grundval av internationell behörighet.

2. Beslutet att inleda ett huvudinsolvensförfarande kan överklagas av andra parter än de som avses i punkt 1 eller på andra grunder än bristande internationell behörighet, om detta medges i nationell rätt.

Artikel 6

Behörighet att pröva en talan som är en direkt följd av insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta

1. Domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet har inletts i enlighet med artikel 3 ska vara behöriga att pröva en talan som är direkt hänförlig till insolvensförfarandet och har ett nära samband med detta, till exempel en talan om återvinning.

2. När en talan som avses i punkt 1 har samband med en talan på privaträttens område mot samma svarande kan förvaltaren väcka talan i båda målen inför domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium svaranden har hemvist eller, om talan väcks mot flera svarande, vid domstolarna i den medlemsstat inom vars territorium någon av dem har hemvist, förutsatt att dessa domstolar är behöriga enligt förordning (EU) nr 1215/2012.

Första stycket ska vara tillämpligt på en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, förutsatt att gäldenären som fortfarande råder över sina tillgångar enligt nationell rätt har rätt att väcka talan som företrädare för den egendom som insolvensförfarandet avser.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska en talan anses ha samband med en annan talan om de har ett sådant samband att en gemensam handläggning och ett gemensamt avgörande är påkallat för att undvika att oförenliga avgöranden meddelas i separata förfaranden.

▼B

Artikel 7

Tillämplig lag

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska lagen i den medlemsstat inom vars territorium insolvensförfarandet inleds (nedan kallad *inledandestaten*) vara tillämplig på insolvensförfarandet och dess verkningar.

2. Lagen i inledandestaten ska bestämma förutsättningarna för att inleda ett förfarande, samt för att genomföra och slutföra det. Den ska särskilt fastställa

a) mot vilka slags gäldenärer ett insolvensförfarande kan inledas,

b) vilka tillgångar som ingår i den egendom som insolvensförfarandet avser och hur de tillgångar ska behandlas som förvärvats av gäldenären efter det att insolvensförfarandet har inletts,

c) gäldenärens rådighet och förvaltarens behörighet,

d) förutsättningarna för kvittning,

e) insolvensförfarandets verkningar på gäldenärens gällande avtal,

f) insolvensförfarandets verkningar på förfaranden som inletts av enskilda borgenärer, med undantag för pågående rättegångar,

g) de fordringar som ska anmälas gentemot den egendom som insolvensförfarandet avser och hur de fordringar ska behandlas, som uppkommit efter det att insolvensförfarandet har inletts,

h) regler om hur fordringar ska anmälas, styrkas och godtas,

i) regler om hur influtna medel ska fördelas, företrädesordningen och vilka rättigheter de borgenärer har, vilka efter det att insolvensförfarandet har inletts delvis tillgodosetts till följd av sakrättsligt skydd eller genom kvittning,

j) förutsättningarna för och verkningarna av att insolvensförfarandet slutförs, varvid bl.a. avses avslutande genom ett ackord,

k) borgenärernas ställning efter slutfört insolvensförfarande,

l) vem som ska stå för kostnaderna för insolvensförfarandet,

m) regler om vilka återvinningsbestämmelser eller liknande bestämmelser som är tillämpliga.

▼B

Artikel 8

Tredje mans sakrättsliga skydd

1. Borgenärs eller tredje mans sakrättsliga skydd beträffande materiell eller immateriell, fast eller lös egendom, både särskilda tillgångar och en samling obestämda tillgångar som en helhet och som ändras vid olika tidpunkter, som tillhör gäldenären och som vid den tidpunkt när ett insolvensförfarande inleds finns i en annan medlemsstat, ska inte påverkas av att ett insolvensförfarande inleds i en annan medlemsstat.

2. De rättigheter som avses i punkt 1 avser särskilt

a) rätten att förfoga över tillgångar eller att ta ut sin fordran ur dessa eller dessas avkastning, särskilt vid retentionsrätt eller panträtt,

b) ensamrätt att driva in en fordran, särskilt på grund av pant eller säkerhetsöverlåtelse,

c) rätten att begära tillgångarna åter från den som utan rättighetsinnehavarens samtycke har dem i sin besittning eller använder dem,

d) en sakrättsligt skyddad nyttjanderätt till tillgångar.

3. En rättighet som upptagits i ett offentligt register och som har verkan mot tredje man, på grund av vilken ett sådant sakrättsligt skydd som avses i punkt 1 kan erhållas, ska anses ha sakrättsligt skydd.

4. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel 7.2 m.

Artikel 9

Kvittning

1. Att ett insolvensförfarande inleds påverkar inte en borgenärs rätt att kvitta en fordran mot en fordran som en gäldenär har mot honom, om sådan kvittning är tillåten enligt det lands lag som är tillämplig på den insolvente gäldenärens fordran.

2. Punkt 1 hindrar inte återvinningstalan enligt artikel 7.2 m.

Artikel 10

Återtagandeförbehåll

1. En säljares återtaganderätt påverkas inte av att ett insolvensförfarande inleds beträffande köparen, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledandestaten.

▼B

2. Att ett insolvensförfarande inleds beträffande en säljare, efter det att han har levererat en vara, ska inte utgöra grund för att häva köpeavtalet och ska inte hindra köparen från att förvärva varan, om varan då förfarandet inleds finns i en annan medlemsstat än inledandestaten.

3. Punkterna 1 och 2 påverkar inte återvinningstalan enligt artikel 7.2 m.

Artikel 11

Avtal avseende fast egendom

1. Verkan av ett insolvensförfarande på avtal om förvärv av eller nyttjanderätt till fast egendom ska regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen.

2. Den domstol som inledde huvudinsolvensförfarandet ska vara behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel när

a) den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på avtalen kräver att ett sådant avtal endast får sägas upp eller ändras efter godkännande av den domstol vid vilken insolvensförfarandet har inletts, och

b) inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.

Artikel 12

Betalningssystem och finansiella marknader

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 ska verkningarna av ett insolvensförfarande på de rättigheter och skyldigheter som åvilar parter i ett betalnings- eller avvecklingssystem eller på en finansiell marknad, uteslutande regleras av den medlemsstats lag, som är tillämplig på systemet eller marknaden.

2. Punkt 1 påverkar inte åtgärder som vidtas i samband med återvinning i enlighet med den lag som är tillämplig på betalningssystemet eller den finansiella marknaden i fråga.

Artikel 13

Anställningsavtal

1. Verkan av ett insolvensförfarande på anställningsavtal och anställningsförhållanden ska uteslutande regleras av den medlemsstats lag som är tillämplig på anställningsavtalet.

▼B

2. Domstolarna i den medlemsstat i vilken ett sekundärt insolvensförfarande får inledas ska vara fortsatt behöriga att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel, även om inget insolvensförfarande har inletts i den medlemsstaten.

Första stycket ska även gälla för en myndighet som enligt nationell rätt är behörig att godkänna uppsägningen eller ändringen av de avtal som avses i denna artikel.

Artikel 14

Verkan på registrerade rättigheter

Verkan av ett insolvensförfarande på en gäldenärs rätt till fast egendom, skepp eller luftfartyg vilka är föremål för offentlig registrering, bestäms av lagen i den medlemsstat under vars överinseende registret förs.

Artikel 15

Europeiska patent med enhetlig verkan och gemenskapsvarumärken

Vid tillämpningen av denna förordning får ett europeiskt patent med enhetlig verkan, ett gemenskapsvarumärke eller motsvarande rättighet som skapats genom unionsrätten, ingå i förfarandet endast om det utgör ett förfarande som avses i artikel 3.1.

Artikel 16

Handlingar som kan återvinnas

Artikel 7.2 m ska inte tillämpas om den som haft vinning av en återvinningsgrundande handling visar att

a) handlingen omfattas av lagen i en annan medlemsstat än inledandestaten, och

b) lagen i den medlemsstaten inte tillåter att handlingen angrips på något sätt.

Artikel 17

Skydd för tredje mans förvärv

Giltigheten av en åtgärd varigenom en gäldenär, efter det att ett insolvensförfarande har inletts, mot vederlag disponerar över

a) fast egendom,

b) ett skepp eller ett luftfartyg som är föremål för offentlig registrering, eller

▼B

c) värdepapper vars existens kräver registrering i ett register som föreskrivs i lag

ska bestämmas av lagen i den stat inom vars territorium den fasta egendomen är belägen eller under vars överinseende registret förs.

Artikel 18

Verkan av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller skiljeförfaranden

Verkningar av ett insolvensförfarande på pågående rättegångar eller pågående skiljeförfaranden beträffande egendom eller rättigheter som ingår i den egendom som insolvensförfarandet avser, regleras uteslutande av lagen i den medlemsstat där rättegången pågår eller där skiljedomstolen har sitt säte.

KAPITEL II

ERKÄNNANDE AV INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel 19

Utgångspunkt

1. Beslut om att inleda ett insolvensförfarande fattat av en domstol i en medlemsstat, som har behörighet enligt artikel 3, ska från den tidpunkt det har verkan i inledandestaten erkännas i alla andra medlemsstater.

Den regel som fastställs i första stycket ska också gälla i de fall ett insolvensförfarande med hänsyn till en gäldenärs rättsliga status inte kan inledas mot denna i andra medlemsstater.

2. Erkännande av ett förfarande enligt artikel 3.1 hindrar inte att ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds av en domstol i en annan medlemsstat. Det senare förfarandet är i så fall ett sekundärt insolvensförfarande i den mening som avses i kapitel III.

Artikel 20

Verkan av erkännande

1. Ett beslut varigenom ett insolvensförfarande enligt artikel 3.1 inleds, ska utan ytterligare formaliteter ha samma verkningar i alla andra medlemsstater som det har enligt lagen i inledandestaten, om inte annat föreskrivs i denna förordning och så länge inte något förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i dessa andra medlemsstater.

2. Verkan av ett beslut varigenom ett förfarande enligt artikel 3.2 inleds, får inte angripas i andra medlemsstater. Begränsningar av borgenärers rättigheter, särskilt i form av betalningsanstånd eller nedsättning av fordringar som en följd av detta förfarande ska ha verkan på egendom som befinner sig inom en annan medlemsstats territorium endast gentemot de borgenärer som har medgett detta.

▼B

Artikel 21

Förvaltarens behörighet

1. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.1 har samma behörighet inom andra medlemsstaters territorier som denne har enligt lagen i inledandestaten, så länge inget annat insolvensförfarande har inletts eller säkerhetsåtgärder av motsatt innebörd har vidtagits till följd av en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas i denna andra stat. Förvaltaren har under alla förhållanden rätt att överföra gäldenärens egendom från den medlemsstats territorium inom vilket den befinner sig, om inte annat följer av artiklarna 8 och 10.

2. En förvaltare som har utsetts av en domstol som är behörig enligt artikel 3.2, får i en annan medlemsstat, utom rätta eller vid domstol, göra gällande att lös egendom efter det att ett insolvensförfarande har inletts har överförts från inledandestaten till den andra medlemsstaten. Förvaltaren får också vidta åtgärder i borgenärernas intresse avseende återvinning.

3. När förvaltaren utövar sitt uppdrag ska han eller hon efterkomma rättsordningen i den medlemsstat inom vars territorium denne avser att vidta åtgärder, särskilt vad gäller förfarandet för att avyttra tillgångar. Denna behörighet innefattar inte rätten att använda tvångsåtgärder, såvida inte dessa har beslutats av domstol i denna medlemsstat, eller att avgöra tvister.

Artikel 22

Bevis om utseende av förvaltare

En bestyrkt kopia av det ursprungliga beslutet att utse förvaltaren eller annat intyg utfärdat av behörig domstol utgör bevis på att denne utsetts till förvaltare.

En översättning till det officiella språket eller till ett av de officiella språken i den medlemsstat inom vars territorium förvaltaren avser utöva sitt uppdrag får begäras. Ingen legalisering eller liknande formalitet krävs.

Artikel 23

Överlämnande och avräkning

1. En borgenär som, efter det att ett förfarande enligt artikel 3.1 har inletts, på något sätt, särskilt genom verkställighetsåtgärder, helt eller delvis har fått betalt ur egendom som tillhör en gäldenär som finns inom en annan medlemsstats territorium, ska till förvaltaren lämna vad borgenären har fått, om inte annat följer av artiklarna 8 och 10.

2. För att tillförsäkra borgenärer lika behandling ska en borgenär, som under ett pågående insolvensförfarande har fått delbetalning för sin fordran, delta i utdelning i andra förfaranden endast när borgenärer med samma förmånsrätt har fått motsvarande utdelning i ett sådant annat förfarande.

▼B

Artikel 24

Inrättande av insolvensregister

1. Medlemsstaterna ska inom sitt territorium upprätta och upprätthålla ett eller flera register där uppgifter om insolvensförfaranden offentliggörs (nedan kallade *insolvensregister*). Dessa uppgifter ska offentliggöras snarast möjligt efter det att ett insolvensförfarande har inletts.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga för allmänheten, i enlighet med villkoren i artikel 27, och ska omfatta följande (nedan kallad *föreskriven information*):

a) Den dag ett insolvensförfarande inleddes.

b) Den domstol vid vilken ett insolvensförfarande har inletts och eventuellt målnummer.

c) Typ av insolvensförfarande som avses i bilaga A som har inletts och i förekommande fall eventuell relevant underkategori av sådana förfaranden som har inletts i enlighet med nationell rätt.

d) Uppgift om huruvida behörigheten att inleda förfarandet grundas på artikel 3.1, 3.2 eller 3.4.

e) Om gäldenären är ett företag eller en juridisk person, gäldenärens namn, registreringsnummer, säte, eller om detta avviker, postadress.

f) Om gäldenären är en enskild person, oberoende av om denne bedriver eller inte bedriver någon verksamhet som egenföretagare eller fri yrkesutövare, gäldenärens namn, registreringsnummer, i förekommande fall, och postadress eller om adressen är skyddad, gäldenärens födelseort och födelsedatum.

g) Namn på, postadress eller e-postadress till den förvaltare som, i förekommande fall, har utsetts i förfarandet.

h) I förekommande fall tidsfrist för att anmäla fordringar eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.

i) I förekommande fall dagen för avslutande av huvudinsolvensförfarandet.

j) Domstol vid vilken och, i förekommande fall, tidsfrist inom vilken ett överklagande av beslutet om att inleda insolvensförfarande ska ges in i enlighet med artikel 5, eller en hänvisning till kriterierna för beräkningen av denna tidsfrist.

3. Punkt 2 får inte hindra medlemsstater från att inbegripa handlingar eller ytterligare information i sina nationella insolvensregister, t.ex. insolvensrelaterade näringsförbud för företagsledare.

▼B

4. Medlemsstaterna är inte skyldiga att i insolvensregistret inkludera den information som avses i punkt 1 i den här artikeln avseende enskilda personer som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare i insolvensregistret eller att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom systemet för sammankoppling av dessa register, förutsatt att kända utländska borgenärer underrättas, i enlighet med artikel 54, om de uppgifter som avses i punkt 2 j i den här artikeln.

Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som avses i första stycket, ska insolvensförfarandet inte påverka fordringar från utländska borgenärer som inte har mottagit den information som avses i första stycket.

5. Offentliggörandet av uppgifterna i registren enligt denna förordning ska inte ha någon annan rättslig verkan än den som anges i nationell rätt och i artikel 55.6.

Artikel 25

Sammankoppling av insolvensregister

1. Kommissionen ska inrätta ett decentraliserat system för sammankoppling av insolvensregister genom att anta genomförandeakter. Detta system ska bestå av insolvensregistren samt den europeiska e-juridikportalen, som ska fungera som en central, allmän åtkomstpunkt till information i systemet. Systemet ska tillhandahålla en söktjänst på alla unionens institutioners officiella språk i syfte att tillgängliggöra föreskriven information och eventuella andra dokument eller information som finns i insolvensregistren och som medlemsstaterna väljer att göra tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen.

2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses i artikel 87 senast den 26 juni 2019 anta följande genom genomförandeakter:

a) Tekniska specifikationer som definierar metoderna för kommunikation och informationsutbyte på elektronisk väg utifrån den fastställda gränssnittsspecifikationen för systemet för sammankoppling av insolvensregister.

b) De tekniska åtgärder som säkerställer att miniminormerna när det gäller it-säkerhet är uppfyllda vid förmedling och spridning av information inom systemet för sammankoppling av insolvensregister.

c) Minimikriterier för den söktjänst som tillhandahålls genom den europeiska e-juridikportalen på grundval av den information som anges i artikel 24.

d) Minimikriterier för redovisning av resultat från sådana sökningar på grundval av den information som anges i artikel 24.

▼B

e) Former och tekniska villkor för att få tillgång till de tjänster som tillhandahålls genom systemet för sammankoppling av register.

f) En ordlista som innehåller en grundläggande förklaring av de nationella insolvensförfaranden som förtecknas i bilaga A.

Artikel 26

Kostnader för att upprätta och koppla samman insolvensregister

1. Upprättandet, underhållet och den framtida utvecklingen av systemet för sammankoppling av insolvensregister ska finansieras genom unionens allmänna budget.

2. Varje medlemsstat ska bära kostnaderna för att upprätta och anpassa sina nationella insolvensregister så att de blir kompatibla med den europeiska e-juridikportalen samt kostnaderna för att förvalta, driva och underhålla dessa register. Detta ska inte påverka möjligheten att ansöka om bidrag för sådan verksamhet inom ramen för unionens finansiella program.

Artikel 27

Villkor för tillgång till information genom systemet för sammankoppling

1. Medlemsstaterna ska se till att den föreskrivna information som avses i artikel 24.2 a–j är tillgänglig kostnadsfritt via systemet för sammankoppling av insolvensregister.

2. Denna förordning får inte hindra medlemsstaterna från att ta ut en skälig avgift för tillgången till handlingar eller ytterligare information som avses i artikel 24.3 via systemet för sammankoppling av insolvensregister.

3. Medlemsstaterna får kräva att tillgång till föreskriven information avseende enskilda personer som inte bedriver verksamhet som egenföretagare eller fria yrkesutövare, och enskilda personer som är egenföretagare eller fria yrkesutövare, förutsatt att insolvensförfarandet inte avser den verksamheten, görs avhängig av kompletterande sökkriterier avseende gäldenären, utöver de minimikriterier som avses i artikel 25.2 c.

4. Medlemsstaterna får kräva att tillgång till den information som avses i punkt 3 ska tillåtas endast efter begäran hos den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna får kräva att tillgång ska tillåtas endast på villkor att ett legitimt intresse för tillgången till sådan information föreligger. Den person som begär information ska ges möjlighet att lägga fram sin begäran elektroniskt med hjälp av ett standardformulär via den europeiska e-juridikportalen. Om det krävs ett legitimt intresse ska den person som begär information ges möjlighet att motivera sin begäran

▼B

genom elektroniska kopior av relevanta handlingar. Den person som begär information ska få ett svar från den behöriga myndigheten inom tre arbetsdagar.

Den person som begär information ska inte vara skyldig att tillhandahålla en översättning av de handlingar som motiverar hans eller hennes begäran och inte heller att bära kostnader för översättningar som den behöriga myndigheten kan ha.

Artikel 28

Offentliggörande i en annan medlemsstat

1. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar ska begära att innehållet i beslutet om att inleda insolvensförfarandet och, när så är lämpligt, även beslutet att utse förvaltaren, offentliggörs i varje annan medlemsstat där gäldenären har ett driftställe i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som gäller i den medlemsstaten. Ett sådant offentliggörande ska, i förekommande fall, ange vem som har utsetts till förvaltare och huruvida domstolen grundar sin behörighet på artikel 3.1 eller 3.2.

2. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får begära att den information som avses i punkt 1 offentliggörs i en annan medlemsstat där förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar anser det nödvändigt i enlighet med de förfaranden för offentliggörande som föreskrivs i den medlemsstaten.

Artikel 29

Registrering i en annan medlemsstats offentliga register

1. Om det i lagen i en medlemsstat där gäldenären har ett driftställe som har registrerats i ett offentligt register i denna medlemsstat, eller i lagen i en medlemsstat där fast egendom som tillhör gäldenären är belägen, uppställs ett krav på att inledandet av ett insolvensförfarande som avses i artikel 28 offentliggörs i fastighetsregister, företagsregister eller eventuella andra offentliga register, ska förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar vidta alla nödvändiga åtgärder så att registreringen sker.

2. Förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får begära sådan registrering i varje annan medlemsstat, under förutsättning att registreringen är förenlig med lagstiftningen i den medlemsstat där registret förs.

Artikel 30

Kostnader

Kostnaderna för offentliggörande och registrering enligt artiklarna 28 och 29 ska anses som kostnader för förfarandet.

▼B

Artikel 31

Infriande av en skuld till gäldenären

1. Om en skuld till en gäldenär ska infrias hos förvaltaren i den medlemsstat där ett insolvensförfarande har inletts men i stället betalas till gäldenären i en annan medlemsstat, ska den betalningen anses befriande om betalaren inte kände till att förfarandet hade inletts.

2. När en sådan skuld har infriats före offentliggörandet enligt artikel 28 ska betalaren anses inte ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas. När en skuld har infriats efter offentliggörandet, ska betalaren anses ha känt till att ett insolvensförfarande har inletts, om inte annat visas.

Artikel 32

Erkännande och verkställighet av andra beslut

1. Beslut som rör ett insolvensförfarandes genomförande och slutförande, samt ackord, och som fattats av en domstol, vars beslut om att inleda förfarandet erkänns i enlighet med artikel 19, ska erkännas utan krav på ytterligare formaliteter. Sådana beslut ska verkställas i enlighet med artiklarna 39–44 och 47–57 i förordning (EU) nr 1215/2012.

Första stycket ska även gälla beslut som är direkt hänförliga till insolvensförfarandet och har nära samband härmed, även om de fattats av en annan domstol.

Första stycket ska även gälla beslut som rör säkerhetsåtgärder som fattats efter det att en begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts eller i samband med en sådan framställan.

2. Andra beslut än de som avses i punkt 1 i denna artikel ska erkännas och verkställas i enlighet med förordning (EU) nr 1215/2012 i den mån den är tillämplig.

Artikel 33

Ordre public

En medlemsstat får vägra att erkänna ett insolvensförfarande som har inletts i en annan medlemsstat eller vägra att verkställa beslut som fattats i samband med ett sådant förfarande, om verkningarna av ett sådant erkännande eller en sådan verkställighet skulle vara uppenbart oförenliga med grunderna för den statens rättsordning (*ordre public*), särskilt vad gäller statens grundläggande rättsprinciper och individens grundlagsenliga fri- och rättigheter.

▼B

KAPITEL III

SEKUNDÄRA INSOLVENSFÖRFARANDEN

Artikel 34

Förutsättningar för att inleda ett förfarande

Om ett huvudinsolvensförfarande har inletts av en domstol i en medlemsstat och erkänts i en annan medlemsstat, får en domstol i den andra medlemsstaten som är behörig enligt artikel 3.2 inleda ett sekundärt insolvensförfarande i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. Om huvudinsolvensförfarandet förutsätter att gäldenären är insolvent, ska gäldenärens insolvens inte prövas på nytt i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande får inledas. Verkningarna av ett sekundärt insolvensförfarande ska vara begränsade till egendom som tillhör gäldenären och som finns inom territoriet i den medlemsstat där förfarandet har inletts.

Artikel 35

Tillämplig lag

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska lagen i den medlemsstat inom vars territorium ett sekundärt insolvensförfarande inleds vara tillämplig på det sekundära insolvensförfarandet.

Artikel 36

Rätt att göra ett åtagande för att undvika ett sekundärt insolvensförfarande

1. För att undvika att ett sekundärt insolvensförfarande inleds får förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet göra ett ensidigt åtagande (nedan kallat *åtagandet*) avseende tillgångar som finns i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kan inledas så att denne vid fördelningen av dessa tillgångar eller behållningen av realiseringen av dessa tillgångar kommer att följa de regler om utdelning och förmånsrätt enligt nationell rätt som borgenärer skulle ha haft om ett sekundärt insolvensförfarande hade inletts i den medlemsstaten. I åtagandet ska de faktiska omständigheter som det bygger på anges, i synnerhet beträffande värdet av de tillgångar som finns i den berörda medlemsstaten och de alternativ som står till buds för realisering av sådana tillgångar.

2. Om ett åtagande har gjorts i enlighet med denna artikel ska den lag som är tillämplig på fördelningen av behållningen av realiseringen av de tillgångar som avses i punkt 1, företrädesordningen och de rättigheter borgenärerna har i förhållande till de tillgångar som avses i punkt 1 vara lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas. Relevant tidpunkt för att fastställa de tillgångar som avses i punkt 1 ska vara den tidpunkt då åtagandet görs.

3. Åtagandet ska göras på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas, eller, om det finns flera officiella språk i den

▼B

medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha kunnat inledas.

4. Åtagandet ska göras skriftligen. Det ska omfattas av eventuella övriga formkrav och krav för godkännande i fråga om eventuell fördelning i den stat där huvudinsolvensförfarandet inleddes.

5. Åtagandet ska godkännas av de kända lokala borgenärerna. De regler för kvalificerad majoritet och omröstning som är tillämpliga på antagande av rekonstruktionsplaner enligt lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kunde ha inletts ska även vara tillämpliga på godkännandet av åtagandet. Borgenärer ska kunna delta i omröstningen genom teknik för distanskommunikation, om det är tillåtet enligt nationell rätt. Förvaltaren ska informera de kända lokala borgenärerna om åtagandet, reglerna och förfarandena för dess godkännande och om omröstningen och om åtagandets godkännande eller avvisande.

6. Ett åtagande som ges och godkänns i enlighet med denna artikel ska vara bindande för boet. Om ett sekundärt insolvensförfarande inleds i enlighet med artikel 37 och 38 ska förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet överföra de eventuella tillgångar som denne hade överfört från denna medlemsstats territorium efter det att åtagandet gjordes, eller om dessa tillgångar redan har realiserats, behållningen av dessa, till förvaltaren i det sekundära insolvensförfarandet.

7. Om förvaltaren har gjort ett åtagande ska denne informera lokala borgenärer om den avsedda fördelningen innan de tillgångar och den behållning som avses i punkt 1 fördelas. Om informationen inte uppfyller villkoren för åtagandet eller är förenlig med tillämplig lag får lokala borgenärer bestrida denna fördelning inför domstol i den medlemsstat där ett huvudinsolvensförfarande har inletts för att åstadkomma en fördelning som överensstämmer med villkoren för åtagandet och tillämplig lag. I så fall ska ingen fördelning göras förrän domstolen beslutat med anledning av bestridandet.

8. Lokala borgenärer får vända sig till domstol i den medlemsstat där huvudinsolvensförfarandet har inletts för att kräva att förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet vidtar alla de lämpliga åtgärder som är tillgängliga enligt lagstiftningen i den stat där huvudinsolvensförfarandet har inletts och som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av villkoren för åtagandet.

9. Lokala borgenärer får även vända sig till domstolarna i de medlemsstater där ett sekundärt insolvensförfarande skulle ha inletts för att begära att domstolen vidtar tillfälliga åtgärder eller skyddsåtgärder för att säkerställa att förvaltaren efterlever villkoren för åtagandet.

▼B

10. Förvaltaren ska vara ansvarig för alla skador som denne kan ha vållat lokala borgenärer till följd av att denne inte har uppfyllt de skyldigheter och krav som fastställs i denna artikel.

11. Vid tillämpningen av denna artikel ska en myndighet som är etablerad i en medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande kunde ha inletts och som är skyldig att i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG ([1]) garantera betalning för anställdas utestående fordringar från anställningskontrakt eller anställningsförhållanden anses vara en lokal borgenär, om detta följer av nationell rätt.

Artikel 37

Rätt att begära att ett sekundärt insolvensförfarande inleds

1. Inledande av ett sekundärt insolvensförfarande får begäras av

a) förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet,

b) alla andra personer eller myndigheter som enligt lagen i den medlemsstat inom vars territorium inledande av ett sekundärt insolvensförfarande begärs har rätt att begära att insolvensförfaranden inleds.

2. Om ett åtagande har blivit bindande enligt artikel 36 måste en begäran om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas göras inom 30 dagar från det att godkännandet för åtagandet har meddelats.

Artikel 38

Beslut om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande

1. En domstol som mottar en begäran om att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas ska omedelbart underrätta förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar i huvudinsolvensförfarandet och ge denne möjlighet att yttra sig om denna begäran.

2. Om förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet har gjort ett åtagande enligt artikel 36, ska den domstol som avses i punkt 1 i den här artikeln på begäran av förvaltaren inte inleda ett sekundärt insolvensförfarande om den är övertygad om att åtagandet ger tillräckligt skydd för lokala borgenärers allmänna intressen.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 28.10.2008, s. 36).

▼B

3. Om ett tillfälligt uppskjutande av enskilda verkställighetsförfaranden beviljats i syfte att möjliggöra förhandling mellan gäldenären och dennes borgenärer, får domstolen, på begäran av förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar, skjuta upp inledandet av ett sekundärt insolvensförfarande under en period av högst tre månader, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtagits för att skydda lokala borgenärers intressen.

Den domstol som avses i punkt 1 får besluta om skyddsåtgärder för att skydda de lokala borgenärernas intresse genom att kräva att förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar inte för över eller förfogar över tillgångar som finns i den medlemsstat där denne har sitt driftställe, såvida inte detta görs i den ordinarie verksamheten. Domstolen får även besluta om andra åtgärder för skydd av lokala borgenärers intressen under ett uppskjutande, om detta inte är oförenligt med de nationella civilprocessrättsliga reglerna.

Ett uppskjutande av inledandet av ett sekundärt insolvensförfarande ska upphävas av domstolen på eget initiativ eller på begäran av en borgenär om en överenskommelse har ingåtts under uppskjutandet vid de förhandlingar som avses i första stycket.

Uppskjutandet får upphävas av domstolen på eget initiativ eller på begäran av en borgenär om ett fortsatt uppskjutande skadar borgenärens rättigheter, i synnerhet i det fall att förhandlingarna avbrutits eller att det har blivit uppenbart att det är osannolikt att de slutförs eller om förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar har brutit mot förbudet att förfoga över sina tillgångar eller att överföra dem från territoriet i den medlemsstat där driftstället finns.

4. På begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får den domstol som avses i punkt 1 inleda en annan typ av insolvensförfarande som förtecknas i bilaga A än den typ man ursprungligen ansökt om förutsatt att villkoren för att inleda denna typ av förfarande enligt nationell rätt är uppfyllda och att detta förfarande är det lämpligaste när det gäller de lokala borgenärernas intressen och för att uppnå samstämmighet mellan huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarandet. Artikel 34 andra meningen ska tillämpas.

Artikel 39

Rättslig prövning av beslutet att inleda ett sekundärt insolvensförfarande

Förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får överklaga beslutet att inleda ett sekundärt insolvensförfarande vid en domstol i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande har inletts med motiveringen att domstolen inte har iakttagit villkoren och kraven i artikel 38.

▼B

Artikel 40

Förskottsbetalning av kostnader

När lagen i den medlemsstat där det begärts att ett sekundärt insolvensförfarande ska inledas föreskriver att gäldenärens tillgångar ska räcka till för att täcka hela eller delar av förfarandekostnaderna, får domstolen begära att sökanden i förskott betalar för kostnaderna eller ställer tillräcklig säkerhet för dessa.

Artikel 41

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

1. Förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet och förvaltaren eller förvaltarna i ett sekundärt insolvensförfarande som avser samma gäldenär ska samarbeta med varandra i den mån sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. Detta samarbete kan ta olika former, inbegripet ingående av avtal och protokoll.

2. Vid genomförandet av det samarbete som anges i punkt 1 ska förvaltarna vidta följande åtgärder:

a) Så snart som möjligt delge varandra all information som kan vara av värde för det andra förfarandet, särskilt eventuella framsteg när det gäller anmälan och verifikation av fordringar och alla åtgärder som syftar till att rädda eller rekonstruera gäldenären eller till att avsluta förfarandet, förutsatt att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.

b) Undersöka möjligheten att rekonstruera gäldenären och, om möjligt, samordna utarbetande och genomförande av en rekonstruktionsplan.

c) Samordna förvaltningen i fråga om realisering eller användning av gäldenärens tillgångar och verksamheter, förvaltaren i det sekundära insolvensförfarandet ska så snart som möjligt ge förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet möjlighet att lämna förslag om realisering eller användning av tillgångar som ingår i det sekundära insolvensförfarandet.

3. Punkterna 1 och 2 ska också tillämpas i situationer i huvudinsolvensförfarandet eller det sekundära insolvensförfarandet eller i något av de territoriella insolvensförfaranden som rör samma gäldenär och som inletts vid samma tidpunkt, där gäldenären fortfarande råder över sina tillgångar.

Artikel 42

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

1. För att underlätta samordningen av huvudinsolvensförfaranden, territoriella insolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden som rör samma gäldenär ska en domstol som mottagit en begäran om att inleda ett insolvensförfarande, eller som har inlett ett sådant förfarande, samarbeta med andra domstolar som har mottagit en begäran om att

▼B

inleda ett insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande, i den utsträckning ett sådant samarbete inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en oberoende person eller ett oberoende organ att handla på deras vägnar, förutsatt att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.

2. Vid genomförandet av samarbetet i punkt 1 får domstolarna eller en utsedd person eller ett utsett organ som handlar på deras vägnar enligt punkt 1 kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation respekterar parternas processuella rättigheter och informationens konfidentialitet.

3. Det samarbete som avses i punkt 1 får bedrivas på ett sätt som domstolen anser lämpligt. Det kan särskilt handla om att

a) genomföra samordning när förvaltare utses,

b) delge information på det sätt som domstolen anser lämpligt,

c) samordna förvaltningen och övervakningen av gäldenärens tillgångar och verksamheter,

d) samordna genomförandet av utfrågningar,

e) vid behov, samordna godkännandet av protokoll.

Artikel 43

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

1. För att underlätta samordningen av huvudinsolvensförfaranden, territoriella insolvensförfaranden och sekundära insolvensförfaranden som inleds avseende samma gäldenär gäller följande:

a) En förvaltare i ett huvudinsolvensförfarande ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett sekundärt insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.

b) En förvaltare i territoriella eller sekundära insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett huvudinsolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande.

c) En förvaltare i territoriella eller sekundära insolvensförfaranden ska samarbeta och kommunicera med den domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett territoriellt eller sekundärt insolvensförfarande eller som har inlett ett sådant förfarande,

▼B

i den utsträckning ett sådant samarbete och sådan kommunikation inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande och inte medför någon intressekonflikt.

2. Det samarbete som avses i punkt 1 får genomföras på lämpligt sätt, t.ex. de sätt som anges i artikel 42.3.

Artikel 44

Kostnader för samarbete och kommunikation

Kraven i artiklarna 42 och 43 får inte leda till att domstolar kräver ersättning av varandra för kostnader som avser samarbete och kommunikation.

Artikel 45

Utövandet av borgenärsrättigheter

1. Varje borgenär har rätt att anmäla sina fordringar i huvudinsolvensförfarandet och i vilket sekundärt insolvensförfarande som helst.

2. Förvaltarna i huvudinsolvensförfarandet och eventuella sekundära insolvensförfaranden ska i de övriga förfarandena anmäla de fordringar som anmälts i det förfarande i vilket de utsetts, under förutsättning att detta är till fördel för borgenärerna i det förfarande de själva handhar, med förbehåll för borgenärernas rätt att motsätta sig anmälan eller återkalla sin anmälan, när den tillämpliga rättsordningen tillåter det.

3. Förvaltaren i ett huvudinsolvensförfarande eller ett sekundärt insolvensförfarande har rätt att delta i andra förfaranden på samma villkor som en borgenär, bland annat vad avser rätten att närvara vid borgenärssammanträden.

Artikel 46

Uppskjutande av realisering av tillgångar

1. Den domstol som har inlett ett sekundärt insolvensförfarande ska på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet helt eller delvis besluta att realiseringen av tillgångarna skjuts upp. I det fallet får domstolen begära att förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa borgenärernas eller grupper av borgenärers intressen i det sekundära insolvensförfarandet. En sådan begäran från förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får avslås endast om den uppenbart saknar intresse för borgenärerna i huvudinsolvensförfarandet. Ett sådant beslut om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp får fattas för en period på upp till tre månader. Den får förnyas för ytterligare perioder på upp till tre månader.

2. Den domstol som avses i punkt 1 ska häva beslutet om att realiseringen av tillgångarna skjuts upp

a) på begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet,

▼B

b) på eget initiativ, på begäran av en borgenär eller av förvaltaren i det sekundära insolvensförfarandet om denna åtgärd inte längre framstår som motiverad, varvid hänsyn särskilt ska tas till intresset hos borgenärerna i huvudinsolvensförfarandet eller det sekundära insolvensförfarandet.

Artikel 47

Förvaltarens behörighet att föreslå rekonstruktionsplaner

1. Om lagen i den medlemsstat där ett sekundärt insolvensförfarande har inletts tillåter att förfarandet avslutas utan likvidation genom en rekonstruktionsplan, ett ackord eller en liknande åtgärd, har förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet rätt att föreslå en sådan åtgärd i enlighet med förfarandet i den medlemsstaten.

2. En sådan begränsning av borgenärernas rättigheter som härrör från en i punkt 1 avsedd åtgärd och som föreslås i ett sekundärt insolvensförfarande, såsom ett betalningsanstånd eller en skuldnedsättning, har inte, utan samtycke av alla berörda borgenärer, någon verkan beträffande sådana gäldenärens tillgångar som inte omfattas av det sekundära insolvensförfarandet.

Artikel 48

Verkningarna av att ett insolvensförfarande avslutas

1. Utan att det påverkar artikel 49 ska avslutandet av ett insolvensförfarande inte hindra en fortsättning av övriga insolvensförfaranden beträffande samma gäldenär som fortfarande pågår vid den tidpunkten.

2. Om ett insolvensförfarande rörande en juridisk person eller ett företag i den medlemsstat där denna person eller detta företag har sitt säte skulle innebära upplösning av den juridiska personen eller företaget, ska denna person eller detta företag inte upphöra att existera förrän övriga insolvensförfaranden beträffande samma gäldenär har avslutats eller förvaltaren eller förvaltarna i ett sådant förfarande har gett sitt samtycke till upplösningen.

Artikel 49

Överskott i ett sekundärt insolvensförfarande

Om, genom avyttring av tillgångar, samtliga fordringar i ett sekundärt insolvensförfarande kan betalas, ska förvaltaren i detta förfarande genast överföra överskottet till förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet.

Artikel 50

Efterföljande inledning av ett huvudinsolvensförfarande

Om ett förfarande enligt artikel 3.1 inleds efter det att ett förfarande enligt artikel 3.2 har inletts i en annan medlemsstat, ska artiklarna 41, 45, 46 och 47 samt 49 tillämpas på det först inledda förfarandet i den mån det förfarandets förlopp tillåter detta.

▼B

Artikel 51

Omvandling av ett sekundärt insolvensförfarande

1. På begäran av förvaltaren i huvudinsolvensförfarandet får domstolen i medlemsstaten där det sekundära insolvensförfarandet har inletts besluta om omvandling av det sekundära insolvensförfarandet till en annan typ av insolvensförfarande enligt bilaga A, förutsatt att villkoren i nationell rätt för att inleda denna andra typ av förfarande är uppfyllda och att denna andra typ av förfarande är den mest lämpliga när det gäller de lokala borgenärernas intressen och för att uppnå samstämmighet mellan huvudinsolvensförfarandet och det sekundära insolvensförfarandet.

2. Domstolen får vid bedömningen av den begäran som avses i punkt 1 begära information från förvaltare som medverkar i båda dessa förfaranden.

Artikel 52

Säkerhetsåtgärder

Om en domstol i en medlemsstat som är behörig enligt artikel 3.1 interimistiskt utser en förvaltare i syfte att säkra en gäldenärs tillgångar, är den interimistiskt utsedde förvaltaren behörig att begära att åtgärder vidtas för att skydda eller säkra gäldenärens tillgångar vilka finns i en annan medlemsstat, enligt den medlemsstatens rättsordning, för tiden från det att begäran om att ett insolvensförfarande ska inledas har framställts fram till dess att beslut om att inleda ett förfarande har fattats.

KAPITEL IV

UPPLYSNINGAR TILL BORGENÄRER OCH ANMÄLAN AV DERAS ANSPRÅK

Artikel 53

Rätt att anmäla fordringar

En utländsk borgenär får anmäla fordringar i ett insolvensförfarande på de sätt som godtas enligt lagstiftningen i inledandestaten. Det ska inte vara obligatoriskt att låta sig företrädas av en advokat eller annan jurist enbart i syfte att anmäla fordringar.

Artikel 54

Skyldighet att underrätta borgenärer

1. När ett insolvensförfarande har inletts i en medlemsstat ska den behöriga domstolen eller den förvaltare som domstolen utsett omedelbart underrätta kända utländska borgenärer om detta.

2. Den underrättelse som avses i punkt 1, som ska lämnas i form av ett individuellt meddelande, ska särskilt innehålla upplysningar om vilka tidsfrister som gäller och följden av att dessa tidsfrister inte iakttas, den myndighet eller det organ hos vilka fordringar ska anmälas och övriga föreskrivna åtgärder. Underrättelsen ska också ange om borgenärer som

▼B

har fordringar förenade med förmåns- eller säkerhetsrätt behöver anmäla sina fordringar. Underrättelsen ska också inkludera en kopia av det standardformulär för anmälan av fordringar som avses i artikel 55 eller uppgifter om var formuläret finns tillgängligt.

3. Den underrättelse som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tillhandahållas på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med artikel 88. Formuläret ska offentliggöras på den europeiska e-juridikportalen och ska ha rubriken ”Underrättelse om insolvensförfaranden” på alla unionens institutioners officiella språk. Det ska översändas på det officiella språket i inledandestaten eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där insolvensförfarandet har inletts, eller på ett annat språk som den staten har angett att den kan godta i enlighet med artikel 55.5, om det kan antas att det språket är lättare att förstå för de utländska borgenärerna.

4. I ett insolvensförfarande som rör en enskild person som inte bedriver någon företagsverksamhet eller yrkesverksamhet ska användningen av det standardformulär som avses i denna artikel inte vara obligatorisk, om det inte krävs att borgenärer anmäler sina fordringar för att deras fordringar ska beaktas i förfarandet.

Artikel 55

Förfarande för att anmäla fordringar

1. Varje utländsk borgenär får anmäla sina fordringar på det standardformulär som ska fastställas i enlighet med artikel 88. Formuläret ska ha rubriken ”Anmälan av fordringar” på alla unionens institutioners officiella språk.

2. Det standardformulär som avses i punkt 1 ska innehålla följande uppgifter:

a) Namn, postadress, eventuell e-postadress, eventuellt personnummer och bankuppgifter avseende den utländska borgenär som avses i punkt 1.

b) Fordringsbeloppet, med uppgift om kapital och, i förekommande fall, ränta och dag då fordran uppkom och förfallodagen om de skiljer sig åt.

c) Om ersättning för ränta krävs, oavsett om räntan är lagstadgad eller avtalad, den tidsperiod för vilken ersättning för ränta krävs och ränteersättningens belopp.

d) Om kostnader som uppkommit för talan om anspråk innan förfarandena inleddes krävs, beloppet och närmare uppgifter om dessa kostnader.

e) Fordringens natur.

▼B

f) Huruvida förmånsrätt görs gällande och grunden för denna.

g) Huruvida säkerhetsrätt eller återtagandeförbehåll görs gällande beträffande fordran, och i så fall vilka tillgångar den åberopade rätten gäller, den dag då säkerheten ställdes och, om säkerheten har registrerats, registreringsnumret.

h) Huruvida kvittning begärs och i så fall beloppen för de ömsesidiga fordringar som redan existerade när insolvensförfarandet inleddes, den dag då fordringarna uppstod och det anmälda belopp som återstår efter kvittning.

Standardformuläret ska åtföljas av kopior på eventuella verifikationer.

3. På standardformuläret ska det anges att bankuppgifter för borgenären och uppgift om dennes personnummer som avses i punkt 2 a inte är obligatoriska.

4. Om en borgenär anmäler sin fordran på något annat sätt än det standardformulär som avses i punkt 1 ska ansökan innehålla den information som avses i punkt 2.

5. Anmälningar får lämnas in på vilket som helst av unionens institutioners officiella språk. Domstolen, förvaltaren eller en gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar får kräva att borgenären tillhandahåller en översättning till det officiella språket i inledandestaten, eller, om det finns flera officiella språk i den medlemsstaten, på det officiella språket eller ett av de officiella språken på den ort där ett insolvensförfarande har inletts eller på ett annat språk som den medlemsstaten har angett att den kan godta. Varje medlemsstat ska ange om den utöver sitt eget eller sina egna språk godtar ytterligare något av unionens institutioners officiella språk vid anmälan av fordringar.

6. Fordringar ska anmälas inom den tidsperiod som föreskrivs enligt lagstiftningen i inledandestaten. Om det är fråga om en utländsk borgenär får denna period inte understiga 30 dagar från det att beslutet om att inleda ett insolvensförfarande offentliggjordes i inledandestatens insolvensregister. Om en medlemsstat stöder sig på artikel 24.4 får denna period inte understiga 30 dagar från det att en borgenär har blivit underrättad i enlighet med artikel 54.

7. Om domstolen, förvaltaren eller den gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar hyser tvivel när det gäller en fordran som har anmälts i enlighet med denna artikel, ska han eller hon ge borgenären möjlighet att lägga fram ytterligare bevis för att fordran föreligger och för dess storlek.

▼B

KAPITEL V

INSOLVENSFÖRFARANDEN FÖR MEDLEMMAR I EN KONCERN

AVSNITT 1

Samarbete och kommunikation

Artikel 56

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i en koncern, ska en förvaltare som utses inom ramen för ett förfarande rörande en koncernmedlem samarbeta med varje förvaltare som har utsetts inom ramen för ett förfarande rörande en annan medlem i samma koncern, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av dessa förfaranden, är förenlig med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. Detta samarbete kan ta olika former, inbegripet ingående av avtal och upprättande av protokoll.

2. Vid genomförandet av det samarbete som anges i punkt 1 ska förvaltare vidta följande åtgärder:

a) Snarast möjligt delge varandra all information som kan vara av värde för de andra förfarandena, under förutsättning att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda konfidentiell information.

b) Överväga om det finns möjligheter att samordna förvaltningen och övervakningen av verksamheten hos de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden och i så fall samordna denna förvaltning och övervakning.

c) Överväga om det finns möjligheter till rekonstruktion av de koncernmedlemmar som är föremål för insolvensförfaranden och i så fall samordna förslag och förhandlingar om en samordnad rekonstruktionsplan.

Vid tillämpning av leden b och c får samtliga eller några av de förvaltare som avses i punkt 1 enas om att bevilja en förvaltare som utsetts i ett av förfarandena ytterligare befogenheter, om en sådan överenskommelse är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande. De får också enas om fördelningen av vissa uppgifter mellan sig, om en sådan fördelning av uppgifter är tillåten enligt de regler som gäller för respektive förfarande.

Artikel 57

Samarbete och kommunikation mellan domstolar

1. När ett insolvensförfarande rör två eller flera medlemmar i samma koncern ska en domstol som har inlett ett sådant förfarande samarbeta med varje annan domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem i samma koncern, eller som har inlett ett sådant förfarande, i den mån ett sådant samarbete är lämpligt

▼B

för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena, inte är oförenligt med de regler som gäller för dem och inte medför någon intressekonflikt. För detta ändamål får domstolarna, när så är lämpligt, utse en oberoende person eller ett oberoende organ att handla på deras vägnar, förutsatt att detta inte är oförenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på dem.

2. Vid genomförandet av samarbetet i punkt 1 får domstolarna eller en utsedd person eller ett utsett organ som handlar på deras vägnar enligt punkt 1 kommunicera direkt med eller begära information eller bistånd direkt från varandra, förutsatt att denna kommunikation respekterar parternas processuella rättigheter och informationens konfidentialitet.

3. Det samarbete som avses i punkt 1 får bedrivas på ett sätt som domstolen anser lämpligt. Det kan i synnerhet gälla

a) genomförande av samordning när förvaltare utses,

b) delgivning av information på det sätt som domstolen anser lämpligt,

c) samordning av förvaltningen och övervakningen av koncernmedlemmarnas tillgångar och verksamhet,

d) samordning av genomförandet av utfrågningar,

e) vid behov, samordnning av godkännandet av protokoll.

Artikel 58

Samarbete och kommunikation mellan förvaltare och domstolar

En förvaltare som utses i ett insolvensförfarande rörande en medlem av en koncern

a) ska samarbeta och kommunicera med varje domstol som har mottagit en ansökan om att inleda ett förfarande beträffande en annan medlem av samma koncern eller som har inlett ett sådant förfarande, och

b) får begära upplysningar från den domstolen om förfarandet rörande den andra koncernmedlemmen eller begära bistånd i fråga om de förfaranden för vilka han eller hon har blivit utsedd,

i den mån sådant samarbete och sådan kommunikation är lämpliga för att underlätta en effektiv förvaltning av förfarandena, inte medför någon intressekonflikt och inte är oförenliga med de bestämmelser som gäller för dem.

▼B

Artikel 59

Kostnader för samarbete och kommunikation i insolvensförfaranden rörande medlemmar av en koncern

En förvaltares eller en domstols kostnader för det samarbete och den kommunikation som anges i artiklarna 56–60 ska anses som kostnader och utgifter för respektive förfarande.

Artikel 60

Förvaltarens befogenheter i förfaranden rörande medlemmar av en koncern

1. En förvaltare som utses i ett insolvensförfarande som inleds med avseende på en koncernmedlem får i den utsträckning det är lämpligt för att främja en effektiv förvaltning av förfarandena

a) höras i eventuella förfaranden som inletts med avseende på andra medlemmar av samma koncern,

b) begära att varje åtgärd i samband med realiseringen av tillgångar i det förfarande som inletts med avseende på en annan medlem i samma koncern skjuts upp, förutsatt att

   i) en rekonstruktionsplan för alla eller vissa koncernmedlemmar avseende vilka ett insolvensförfarande har inletts har föreslagits enligt artikel 56.2 c och förefaller ha rimliga chanser att lyckas,

   ii) ett sådant uppskjutande är nödvändigt för att säkerställa ett korrekt genomförande av rekonstruktionsplanen,

   iii) rekonstruktionsplanen skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts, och

   iv) varken det förfarande för vilket den förvaltare som avses i punkt 1 i denna artikel har utsetts eller det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts omfattas av bestämmelser om samordning i enlighet med avsnitt 2 i detta kapitel,

c) ansöka om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner i enlighet med artikel 61.

2. Den domstol som har inlett ett sådant förfarande som avses i punkt 1 b ska skjuta upp varje åtgärd i samband med realisering av tillgångar i förfarandet som helhet eller delar av det om den är förvissad om att de villkor som anges i punkt 1 b är uppfyllda.

Innan domstolen beslutar om uppskjutande ska den höra den förvaltare som utsetts i det förfarande för vilket uppskjutandet har begärts. Ett sådant uppskjutande får beslutas för en tidsperiod som domstolen anser lämplig och som är förenlig med de bestämmelser som är tillämpliga på förfarandet, dock högst tre månader.

▼B

Den domstol som beslutar om uppskjutande kan anmoda den förvaltare som avses i punkt 1 att vidta lämpliga åtgärder som är tillåtna enligt nationell rätt för att garantera borgenärernas intressen i förfarandet.

Domstolen får förlänga uppskjutandet med en eller flera sådana tidsperioder som den anser lämpliga och som är förenliga med de bestämmelser som är tillämpliga på förfarandet, förutsatt att de villkor som avses i punkt 1 b ii–iv fortfarande är uppfyllda och uppskjutandets sammanlagda varaktighet (den ursprungliga tidsperioden samt eventuella förlängningar) inte överstiger sex månader.

AVSNITT 2

Samordning

Underavsnitt 1

Förfarande

Artikel 61

Begäran om inledande av samordningsförfaranden för koncerner

1. Inledande av ett samordningsförfarande för koncerner får begäras vid en domstol som har behörighet över insolvensförfarandet för en av medlemmarna i koncernen av en förvaltare som har utsetts för ett insolvensförfarande som har inletts med avseende på en koncernmedlem.

2. Den begäran som avses i punkt 1 ska göras i enlighet med villkoren i den lagstiftning som tillämpas på det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.

3. Den begäran som avses i punkt 1 ska åtföljas av

a) ett förslag på person som ska utses till koncernsamordnare (nedan kallad *samordnaren*), uppgifter om dennes behörighet enligt artikel 71, uppgifter om dennes kvalifikationer och dennes skriftliga samtycke till att fungera som samordnare,

b) en beskrivning av det föreslagna samordningsförfarandet för koncerner och framför allt av skälen till att villkoren i artikel 63.1 är uppfyllda,

c) en förteckning över de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna och, i förekommande fall, de domstolar och behöriga myndigheter som medverkar i insolvensförfarandet avseende koncernmedlemmarna,

d) en uppgift om de uppskattade kostnaderna för det föreslagna samordningsförfarandet för koncerner och en uppskattning av den andel av dessa kostnader som varje koncernmedlem ska stå för.

▼B

Artikel 62

Prioritetsregel

Om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner begärs vid domstolar i olika medlemsstater ska varje domstol utom den där talan väcktes först, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 66, förklara att den inte är behörig, till förmån för den domstolen.

Artikel 63

Meddelande från den domstol där talan har väckts

1. Den domstol som har mottagit en begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska snarast möjligt meddela de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna i enlighet med den begäran som avses i artikel 61.3 c att begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner har mottagits samt ange den föreslagna samordnaren, om den är förvissad om att

a) inledande av sådant förfarande är lämpligt för att underlätta förvaltningen av de insolvensförfaranden som avser de olika koncernmedlemmarna,

b) det inte är sannolikt att någon borgenär till någon av de koncernmedlemmar som förväntas delta i förfarandet kommer att missgynnas ekonomiskt genom att medlemmen omfattas av förfarandet, och

c) den föreslagna samordnaren uppfyller kraven i artikel 71.

2. Det meddelande som avses i punkt 1 i den här artikeln ska innehålla en förteckning över de uppgifter som avses i artikel 61.3 a–d.

3. Det meddelande som avses i punkt 1 ska skickas per rekommenderat brev bestyrkt genom ett mottagningsbevis.

4. Den domstol där talan har väckts ska ge berörda förvaltare möjlighet att höras.

Artikel 64

Invändningar från förvaltare

1. En förvaltare som utsetts med avseende på en koncernmedlem får invända mot

a) att det insolvensförfarande för vilket han eller hon har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner, eller

b) den person som har föreslagits som samordnare.

▼B

2. Invändningar enligt punkt 1 i denna artikel ska lämnas in till den domstol som avses i artikel 63 inom 30 dagar från det att den förvaltare som avses i punkt 1 i den här artikeln har mottagit meddelandet om begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner.

Invändningen får göras med hjälp av det standardformulär som fastställs i enlighet med artikel 88.

3. Innan en förvaltare fattar beslut om deltagande eller icke-deltagande i samordningen i enlighet med punkt 1 a, ska denne ha erhållit alla eventuella godkännanden som kan krävas enligt lagstiftningen i den stat som har inlett det förfarande för vilket förvaltaren har utsetts.

Artikel 65

Följderna av en invändning mot att låta ett förfarande omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner

1. Om en förvaltare har invänt mot att det förfarande för vilket denne har utsetts ska omfattas av ett samordningsförfarande för koncerner ska det förfarandet inte omfattas av samordningsförfarandet för koncerner.

2. Befogenheterna för den domstol som avses i artikel 68 eller för den samordnare som har utsetts för förfarandet ska inte ha någon verkan vad gäller den medlemmen och får inte medföra några kostnader för den medlemmen.

Artikel 66

Val av domstol för samordningsförfaranden för koncerner

1. Om minst två tredjedelar av alla de förvaltare som har utsetts för koncernmedlemmarnas insolvensförfaranden har enats om att en annan medlemsstats behöriga domstol är bäst lämpad för att inleda samordningsförfarandet för koncerner, ska den domstolen ha exklusiv behörighet.

2. Valet av domstol ska göras genom en gemensam skriftlig eller skriftligen bekräftad överenskommelse. Överenskommelsen kan träffas fram till dess att ett samordningsförfarande för koncerner har inletts i enlighet med artikel 68.

3. Varje domstol utom den där talan har väckts i enlighet med punkt 1 ska förklara att den inte är behörig, till förmån för den domstolen.

4. Begäran om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska lämnas in till den valda domstolen i enlighet med artikel 61.

Artikel 67

Följderna av invändningar mot den föreslagna samordnaren

Om invändningar mot den person som föreslagits till samordnare har mottagits från en förvaltare som inte också invänder mot att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta den medlem med avseende på vilken förvaltaren har utsetts, kan domstolen avstå från att utse den personen och uppmana den invändande förvaltaren att lämna in en ny begäran i enlighet med artikel 61.3.

▼B

Artikel 68

Beslut om inledande av samordningsförfaranden för koncerner

1. Sedan den tidsperiod som avses i artikel 64.2 har löpt ut får domstolen inleda ett samordningsförfarande för koncerner, om den är förvissad om att villkoren i artikel 63.1 är uppfyllda. I ett sådant fall ska domstolen

a) utse en samordnare,

b) besluta om samordningens art, och

c) besluta om en kostnadsuppskattning och en uppskattning av den andel som koncernmedlemmarna ska stå för.

2. Beslutet om inledande av ett samordningsförfarande för koncerner ska delges de deltagande förvaltarna och samordnaren.

Artikel 69

Förvaltares senare beslut om deltagande

1. Varje förvaltare får, efter det domstolsbeslut som avses i artikel 68 och i enlighet med tillämplig nationell rätt, begära att man låter det förfarande för vilket han eller hon har utsetts omfattas, om

a) det har gjorts en invändning mot att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta insolvensförfarandet, eller

b) ett insolvensförfarande avseende en koncernmedlem har inletts efter det att domstolen har inlett ett samordningsförfarande för koncerner.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får samordnaren tillstyrka en sådan begäran efter att ha samrått med medverkande förvaltare om

a) denne är förvissad om att kriterierna i artikel 63.1 a och b är uppfyllda, med beaktande av hur långt man har kommit i samordningsförfarandet för koncerner när begäran görs, eller

b) alla medverkande förvaltare är eniga enligt de villkor som anges i respektive nationell rätt.

3. Samordnaren ska informera domstolen och de medverkande förvaltarna om sitt beslut enligt punkt 2 och om de skäl som ligger till grund för beslutet.

4. Varje deltagande förvaltare eller varje förvaltare vars begäran om att låta samordningsförfarandet för koncerner omfatta ett förfarande har avslagits får överklaga det beslut som avses i punkt 2 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.

▼B

Artikel 70

Rekommendationer och samordningsplan för koncernen

1. Vid genomförandet av sina insolvensförfaranden ska förvaltarna beakta samordnarens rekommendationer och innehållet i samordningsplanen för koncernen i artikel 72.1.

2. En förvaltare är inte tvungen att helt eller delvis följa samordnarens rekommendationer eller samordningsplanen för koncernen.

Om förvaltaren inte följer samordnarens rekommendationer eller samordningsplanen för koncernen ska denne ge en motivering för detta till de personer eller organ gentemot vilka han eller hon har en rapporteringsskyldighet enligt nationell rätt, och till samordnaren.

Underavsnitt 2

Allmänna bestämmelser

Artikel 71

Samordnaren

1. Samordnaren ska vara en person som enligt en medlemsstats lagstiftning är behörig att fungera som förvaltare.

2. Samordnaren får inte vara en av de förvaltare som har utsetts att agera med avseende på en av koncernmedlemmarna, och får inte ha någon intressekonflikt med koncernmedlemmarna, deras borgenärer eller de förvaltare som har utsetts med avseende på koncernmedlemmarna.

Artikel 72

Samordnarens uppgifter och rättigheter

1. Samordnaren ska

a) ta fram och lämna rekommendationer för ett samordnat genomförande av insolvensförfarandena,

b) föreslå en samordningsplan för koncernen i vilken man identifierar, beskriver och rekommenderar en bred uppsättning åtgärder som lämpar sig för en integrerad strategi för att lösa koncernmedlemmarnas insolvenser. Planen kan innehålla förslag särskilt till

   i) vilka åtgärder som ska vidtas för att återupprätta det ekonomiska resultatet och den finansiella sundheten för koncernen eller någon del av denna,

   ii) lösningar av koncerninterna tvister när det gäller koncerninterna transaktioner och talan om återvinning,

▼B

iii) avtal mellan de insolventa koncernmedlemmarnas förvaltare.

2. Samordnaren får också

a) höras och delta, särskilt genom att närvara vid borgenärssammanträden, i ett förfarande som inletts med avseende på en medlem av koncernen,

b) medla i tvister som uppkommer mellan två eller flera koncernmedlemmars förvaltare,

c) presentera och förklara sin samordningsplan för koncernen för de personer eller organ gentemot vilka samordnaren har en rapporteringsskyldighet enligt nationell rätt,

d) begära upplysningar från en förvaltare med avseende på en koncernmedlem, om dessa upplysningar är eller skulle kunna vara till nytta vid identifiering och framtagning av strategier och åtgärder för samordning av förfarandet, och

e) ansöka om vilandeförklaring för en period av högst sex månader för ett förfarande som inletts med avseende på en koncernmedlem, förutsatt att en sådan vilandeförklaring är nödvändig för att garantera ett korrekt genomförande av planen och skulle gynna borgenärerna i det förfarande för vilket vilandeförklaringen har begärts, eller begära att en sådan vilandeförklaring ska upphävas. Denna begäran ska ställas till den domstol som inledde det förfarande för vilket vilandeförklaring har begärts.

3. Den plan som avses i punkt 1 b får inte inbegripa rekommendationer om någon konsolidering av förfaranden eller egendom som insolvensförfarandena avser.

4. Samordnarens uppgifter och rättigheter enligt definitionen i denna artikel ska inte omfatta någon koncernmedlem som inte deltar i ett samordningsförfarande för en koncern.

5. Samordnaren ska uppfylla sina skyldigheter på ett oberoende sätt och med vederbörlig omsorg.

6. Om samordnaren bedömer att fullgörandet av uppgifterna kräver en avsevärd ökning av kostnaderna i förhållande till den kostnadsberäkning som avses i artikel 61.3 d, och i alla händelser om kostnaderna överstiger 10 % av de beräknade kostnaderna, ska samordnaren

a) utan dröjsmål informera de deltagande förvaltarna, och

b) ansöka om förhandsgodkännande från den domstol som inlett samordningsförfarandet för koncerner.

▼B

Artikel 73

Språk

1. Samordnaren ska kommunicera med en deltagande koncernmedlems förvaltare på det språk som denne enats om med förvaltaren eller, om det inte finns någon sådan överenskommelse, på det officiella språket eller ett av de officiella språken vid unionens institutioner och vid den domstol som inledde förfarandet avseende den koncernmedlemmen.

2. Samordnaren ska kommunicera med en domstol på det officiella språk som är tillämpligt på den domstolen.

Artikel 74

Samarbete mellan förvaltare och samordnaren

1. Förvaltare som utsetts med avseende på koncernmedlemmar och samordnaren ska samarbeta med varandra i den mån ett sådant samarbete är förenligt med de bestämmelser som är tillämpliga på respektive förfarande.

2. Framför allt ska förvaltare förmedla alla uppgifter som är relevanta för att samordnaren ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 75

Återkallande av utnämningen av samordnaren

Domstolen ska på eget initiativ eller på begäran av en deltagande koncernmedlems förvaltare återkalla utnämningen av samordnaren om

a) samordnarens agerande är till skada för en deltagande koncernmedlems borgenärer, eller

b) samordnaren inte fullgör sina skyldigheter enligt detta kapitel.

Artikel 76

Gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar

De bestämmelser som enligt detta kapitel är tillämpliga på förvaltaren ska när det är lämpligt även tillämpas på gäldenärer som fortfarande råder över sina tillgångar.

Artikel 77

Kostnader och fördelning

1. Samordnarens arvode ska vara skäligt, stå i proportion till de utförda uppgifterna och motsvara rimliga utgifter.

2. När samordnaren har slutfört sina uppgifter ska denne fastställa den slutliga kostnadsredovisningen och hur stor andel varje medlem ska betala och överlämna denna redogörelse till varje deltagande förvaltare och till den domstol som inlett samordningsförfarandet.

▼B

3. Om förvaltarna inte invänder inom 30 dagar från mottagandet av den redogörelse som avses i punkt 2, ska de kostnader och den andel som varje medlem ska betala anses ha godkänts. Redogörelsen ska överlämnas till den domstol som inlett samordningsförfarandet för bekräftelse.

4. I händelse av invändning ska den domstol som inlett samordningsförfarandet för koncerner, om samordnaren eller någon deltagande förvaltare ansöker om det, besluta om de kostnader och den andel som varje medlem ska betala i enlighet med kriterierna i punkt 1 i den här artikeln och med beaktande av den kostnadsuppskattning som avses i artikel 68.1 och, i tillämpliga fall, artikel 72.6.

5. Varje deltagande förvaltare får överklaga det beslut som avses i punkt 4 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där samordningsförfarandet för koncerner har inletts.

KAPITEL VI

UPPGIFTSSKYDD

Artikel 78

Uppgiftsskydd

1. Nationella bestämmelser som genomför direktiv 95/46/EG ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna i enlighet med denna förordning, under förutsättning att den behandling som avses i artikel 3.2 i direktiv 95/46/EG inte påverkas.

2. Förordning (EG) nr 45/2001 ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen i enlighet med denna förordning.

Artikel 79

Medlemsstaternas ansvar avseende behandlingen av personuppgifter i nationella insolvensregister

1. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om namnet på den fysiska eller juridiska person, den myndighet, den avdelning eller varje annat organ som anges i nationell rätt för att utöva funktionen som registeransvarig i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG för offentliggörande på den europeiska e-juridikportalen.

2. Medlemsstaterna ska se till att tekniska åtgärder för att trygga säkerheten för de personuppgifter som behandlas i de nationella insolvensregister som avses i artikel 24 genomförs.

▼B

3. Medlemsstaterna ska ha ansvar för att kontrollera att den registeransvarig som anges i nationell rätt i enlighet med artikel 2 d i direktiv 95/46/EG säkerställer att principerna om uppgifternas kvalitet efterlevs, särskilt uppgifternas riktighet och uppdateringen av uppgifter i nationella insolvensregister.

4. Medlemsstaterna ska enligt direktiv 95/46/EG ansvara för insamling och lagring av uppgifter i nationella databaser och för beslut om att göra sådana uppgifter tillgängliga i det sammankopplade register som kan konsulteras via den europeiska e-juridikportalen.

5. Som del av den information som bör tillhandahållas de registrerade för att de ska kunna utöva sina rättigheter, och särskilt rätten till radering av uppgifter, ska medlemsstaterna informera de registrerade om den fastställda tidsperiod då personuppgifter som lagrats i insolvensregister är tillgängliga.

Artikel 80

Kommissionens ansvar i samband med behandling av personuppgifter

1. Kommissionen ska utöva det ansvar som åligger registeransvarig enligt artikel 2 d i förordning (EG) nr 45/2001 i enlighet med sina respektive ansvarsområden som de definieras i denna artikel.

2. Kommissionen ska fastställa nödvändiga strategier och tillämpa de tekniska lösningar som krävs för att kunna fullgöra sina skyldigheter som registeransvarig.

3. Kommissionen ska genomföra de tekniska åtgärder som krävs för att trygga säkerheten för personuppgifter vid transiteringen, särskilt uppgifternas konfidentialitet och integritet vid överföring till och från den europeiska e-juridikportalen.

4. Kommissionens skyldigheter ska inte påverka medlemsstaternas och andra organs ansvar för innehåll i och drift av de sammankopplade nationella databaser som de upprätthåller.

Artikel 81

Informationskrav

Utan att det påverkar den information som ska lämnas till de registrerade i enlighet med artiklarna 11 och 12 i förordning (EG) nr 45/2001 ska kommissionen genom offentliggörande på den europeiska e-juridikportalen informera de registrerade om sin roll i behandlingen av personuppgifter och de ändamål för vilka dessa uppgifter kommer att behandlas.

▼B

Artikel 82

Lagring av personuppgifter

Vad gäller uppgifter i de sammankopplade nationella databaserna får inga personuppgifter avseende de registrerade lagras i den europeiska e-juridikportalen. Alla sådana uppgifter ska lagras i de nationella databaser som förvaltas av medlemsstaterna eller andra organ.

Artikel 83

Tillgång till personuppgifter via den europeiska e-juridikportalen

Personuppgifter som lagras i de nationella insolvensregister som avses i artikel 24 ska vara tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen så länge de är tillgängliga enligt nationell rätt.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 84

Tillämpning i tiden

1. ►C1 Bestämmelserna i denna förordning gäller enbart för insolvensförfaranden som har inletts från och med den 26 juni 2017. Rättshandlingar som gäldenären har företagit innan den dagen ska regleras av den lag som var tillämplig på rättshandlingen när den företogs. ◄

2. Trots artikel 91 i denna förordning ska förordning (EG) nr 1346/2000 fortsätta att gälla insolvensförfaranden som omfattas av tillämpningsområdet för den förordningen och som har inletts före den 26 juni 2017.

Artikel 85

Förhållandet till konventioner

1. Denna förordning ersätter i förhållandena mellan medlemsstaterna, och vad gäller de frågor den omfattar, bl.a. följande konventioner som har ingåtts mellan två eller flera medlemsstater:

a) Konventionen mellan Belgien och Frankrike om domstolars behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Paris den 8 juli 1899.

b) Konventionen (med tilläggsprotokoll av den 13 juni 1973) mellan Belgien och Österrike om konkurs, ackord och betalningsinställelse undertecknad i Bryssel den 16 juli 1969.

▼B

c) Konventionen mellan Belgien och Nederländerna om konkurs samt om domstolars territoriella behörighet samt erkännande och verkställighet av domar, skiljedomar och officiella handlingar undertecknad i Bryssel den 28 mars 1925.

d) Traktaten mellan Tyskland och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Wien den 25 maj 1979.

e) Konventionen mellan Frankrike och Österrike om erkännande och verkställighet av konkursbeslut undertecknad i Wien den 27 februari 1979.

f) Konventionen mellan Frankrike och Italien om verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Rom den 3 juni 1930.

g) Konventionen mellan Italien och Österrike om konkurs och ackord undertecknad i Rom den 12 juli 1977.

h) Konventionen mellan Nederländerna och Tyskland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar och andra exekutionstitlar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Haag den 30 augusti 1962.

i) Konventionen samt dess protokoll, mellan Förenade kungariket och Belgien om ömsesidig verkställighet av domar på det civil- och handelsrättsliga området undertecknad i Bryssel den 2 maj 1934.

j) Konventionen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige angående konkurs undertecknad i Köpenhamn den 7 november 1933.

k) Den europeiska konventionen om vissa internationella aspekter rörande konkurser undertecknad i Istanbul den 5 juni 1990.

l) Konventionen mellan Jugoslavien och Grekland om ömsesidigt erkännande och verkställighet av domar, undertecknad i Aten den 18 juni 1959.

m) Avtalet mellan Jugoslavien och Österrike om ömsesidigt erkännande och verkställighet av skiljedomar och skiljedomsavgöranden i handelsärenden, undertecknat i Belgrad den 18 mars 1960.

▼B

n) Konventionen mellan Jugoslavien och Italien om ömsesidigt rättsligt samarbete i civila och administrativa ärenden, undertecknad i Rom den 3 december 1960.

o) Avtalet mellan Jugoslavien och Belgien om civil- och handelsrättsligt samarbete, undertecknat i Belgrad den 24 september 1971.

p) Konventionen mellan Jugoslaviens och Frankrikes regeringar om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Paris den 18 maj 1971.

q) Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Aten den 22 oktober 1980, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Grekland.

r) Avtalet mellan Tjeckoslovakien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknat i Nicosia den 23 april 1982, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Cypern.

s) Traktaten mellan Tjeckoslovakiens regering och Frankrikes regering om rättslig hjälp samt erkännande och verkställighet av domar i civil-, familje- och handelsrättsliga ärenden, undertecknad i Paris den 10 maj 1984, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Frankrike.

t) Traktaten mellan Tjeckoslovakien och Italien om rättslig hjälp i civil- och brottmål, undertecknad i Prag den 6 december 1985, som fortfarande är i kraft mellan Tjeckien och Italien.

u) Avtalet mellan Lettland, Estland och Litauen om rättslig hjälp och rättsförhållanden, undertecknat i Tallinn den 11 november 1992.

v) Avtalet mellan Estland och Polen om rättslig hjälp och rättsliga förhållanden i civil-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Tallinn den 27 november 1998.

w) Avtalet mellan Litauen och Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civil-, familje-, arbets- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Warszawa den 26 januari 1993.

▼B

x) Konventionen mellan Rumänien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, med protokoll, undertecknad i Bukarest den 19 oktober 1972.

y) Konventionen mellan Rumänien och Frankrike om rättslig hjälp på privaträttens område, undertecknad i Paris den 5 november 1974.

z) Avtalet mellan Bulgarien och Grekland om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Aten den 10 april 1976.

aa) Avtalet mellan Bulgarien och Cypern om rättslig hjälp i civil- och straffrättsliga ärenden, undertecknat i Nicosia den 29 april 1983.

ab) Avtalet mellan Bulgariens regering och Frankrikes regering om ömsesidig rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Sofia den 18 januari 1989.

ac) Fördraget mellan Rumänien och Tjeckien om rättslig hjälp i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 11 juli 1994.

ad) Fördraget mellan Rumänien och Republiken Polen om rättslig hjälp och rättsförhållanden i civilrättsliga ärenden, undertecknat i Bukarest den 15 maj 1999.

2. De konventioner som anges i punkt 1 ska tillämpas på frågor som avser förfaranden som inletts före ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1346/2000.

3. Denna förordning är inte tillämplig

a) i en medlemsstat i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och som härrör från en konvention som den medlemsstaten före ikraftträdande av förordning (EG) nr 1346/2000 slutit med ett eller flera tredje länder.

b) i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i den utsträckning den är oförenlig med förpliktelser som uppstår i samband med konkurs och likvidation av insolventa bolag och som härrör från överenskommelser inom ramen för samväldet vilka föreligger när förordning (EG) nr 1346/2000 trädde i kraft.

▼B

Artikel 86

Information om insolvenslagstiftning på nationell nivå och unionsnivå

1. Medlemsstaterna ska, inom ramen för det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättas genom rådets beslut 2001/470/EG ([1]) och i syfte att göra informationen tillgänglig för allmänheten, tillhandahålla en kort beskrivning av sin nationella lagstiftning och sina nationella förfaranden i samband med insolvens, i synnerhet när det gäller de frågor som anges i artikel 7.2.

2. Medlemsstaterna ska uppdatera den information som avses i punkt 1 regelbundet.

3. Kommissionen ska offentliggöra information om denna förordning.

Artikel 87

Upprättande av sammankopplingen av register

Kommissionen ska anta genomförandeakter om upprättande av sammankopplingen av insolvensregister i enlighet med artikel 25. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 89.3.

Artikel 88

Fastställande och senare ändringar av standardformulären

Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande och vid behov ändring av de formulär som avses i artiklarna 27.4, 54, 55 och 64.2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 89.2.

Artikel 89

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

([1]) Rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område (EGT L 174, 27.6.2001, s. 25).

▼B

Artikel 90

Översynsklausul

1. Kommissionen ska senast den 27 juni 2027, och därefter vart femte år, lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av denna förordning.

2. Kommissionen ska senast den 27 juni 2022 lägga fram en rapport om tillämpningen av samordningsförfarandet för koncerner för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av denna förordning.

3. Kommissionen ska senast den 1 januari 2016 lägga fram en undersökning om gränsöverskridande frågor inom området ställföreträdares ansvar och näringsförbud för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

4. Kommissionen ska senast den 27 juni 2020 lägga fram en undersökning om missbruk av *forum shopping* för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 91

Upphävande

Förordning (EG) nr 1346/2000 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga D till den här förordningen.

Artikel 92

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 26 juni 2017, med undantag för

a) artikel 86, som ska tillämpas från och med den 26 juni 2016,

b) artikel 24.1, som ska tillämpas från och med den 26 juni 2018, och

c) artikel 25, som ska tillämpas från och med den 26 juni 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

▼M3

BILAGA A

INSOLVENSFÖRFARANDEN SOM AVSES I ARTIKEL 2.4

BELGIQUE/BELGIË

— Het faillissement/La faillite,

— De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,

— De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,

— De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,

— De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,

— De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,

— De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,

— De voorlopige ontneming van het beheer, als bedoeld in artikel XX.32 van het Wetboek van economisch recht/Le dessaisissement provisoire de la gestion, visé à l'article XX.32 du Code de droit économique,

БЪЛГАРИЯ

— Производство по несъстоятелност,

— Производство по стабилизация на търговеца,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Konkurs,

— Reorganizace,

— Oddlužení,

DEUTSCHLAND

— Das Konkursverfahren,

— Das gerichtliche Vergleichsverfahren,

— Das Gesamtvollstreckungsverfahren,

— Das Insolvenzverfahren,

— Die öffentliche Restrukturierungssache,

EESTI

— Pankrotimenetlus,

— Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

— Compulsory winding-up by the court,

— Bankruptcy,

▼M3

— The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,

— Winding-up in bankruptcy of partnerships,

— Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),

— Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,

— Examinership,

— Debt Relief Notice,

— Debt Settlement Arrangement,

— Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

— Η πτώχευση,

— Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,

— Σχέδιο αναδιοργάνωσης,

— Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,

— Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

— Concurso,

— Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,

— Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,

— Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

— Sauvegarde,

— Sauvegarde accélérée,

— Sauvegarde financière accélérée,

— Redressement judiciaire,

— Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

— Stečajni postupak,

— Predstečajni postupak,

— Postupak stečaja potrošača,

— Postupak izvanredne uprave u trgovačkim društvima od sistemskog značaja za Republiku Hrvatsku,

ITALIA

— Fallimento

— [till och med den 15 maj 2022],

▼M3

— Liquidazione giudiziale

— [från och med den 16 maj 2022],

— Concordato preventivo,

— Liquidazione coatta amministrativa,

— Amministrazione straordinaria,

— Accordi di ristrutturazione,

— Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano)

[till och med den 15 maj 2022],

— Liquidazione dei beni

[till och med den 15 maj 2022],

— Ristrutturazione dei debiti del consumatore

[från och med den 16 maj 2022],

— Concordato minore

[från och med den 16 maj 2022],

— Liquidazione controllata del sovraindebitato

[från och med den 16 maj 2022],

ΚΥΠΡΟΣ

— Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,

— Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,

— Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές,

— Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,

— Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,

— Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

— Διορισμός Εξεταστή,

— Προσωπικά Σχέδια Αποπληρωμής,

LATVIJA

— Tiesiskās aizsardzības process,

— Juridiskās personas maksātnespējas process,

— Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

— Juridinio asmens restruktūrizavimo byla,

— Juridinio asmens bankroto byla,

— Juridinio asmens bankroto procesas ne teismo tvarka,

— Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

— Faillite,

— Gestion contrôlée,

▼M3

— Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

— Régime spécial de liquidation du notariat,

— Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Csődeljárás,

— Felszámolási eljárás,

— Nyilvános szerkezetátalakítási eljárás

[från och med den 1 juli 2022],

MALTA

— Xoljiment,

— Amministrazzjoni,

— Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,

— Stralċ mill-Qorti,

— Falliment f'każ ta' kummerċjant,

— Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

— Het faillissement,

— De surseance van betaling,

— De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

— De openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

ÖSTERREICH

— Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),

— Das Schuldenregulierungsverfahren,

— Das Abschöpfungsverfahren,

— Das Europäische Restrukturierungsverfahren,

POLSKA

— Upadłość,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu,

— Postępowanie o zatwierdzenie układu na zgromadzeniu wierzycieli przez osobę fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej,

— Przyspieszone postępowanie układowe,

— Postępowanie układowe,

— Postępowanie sanacyjne,

▼**M3**

PORTUGAL

— Processo de insolvência,

— Processo especial de revitalização,

— Processo especial para acordo de pagamento,

ROMÂNIA

— Procedura insolvenței,

— Reorganizarea judiciară,

— Procedura falimentului,

— Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

— Postopek preventivnega prestrukturiranja,

— Postopek prisilne poravnave,

— Postopek poenostavljene prisilne poravnave,

— Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

— Konkurzné konanie,

— Reštrukturalizačné konanie,

— Oddlženie,

SUOMI/FINLAND

— Konkurssi/konkurs,

— Yrityssaneeraus/företagssanering,

— Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

— Konkurs,

— Företagsrekonstruktion,

— Skuldsanering.

▼M3

BILAGA B

FÖRVALTARE SOM AVSES I ARTIKEL 2.5

BELGIQUE/BELGIË

— De curator/Le curateur,

— De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,

— De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,

— De vereffenaar/Le liquidateur,

— De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

— Назначен предварително временен синдик,

— Временен синдик,

— (Постоянен) синдик,

— Служебен синдик,

— Доверено лице,

ČESKÁ REPUBLIKA

— Insolvenční správce,

— Předběžný insolvenční správce,

— Oddělený insolvenční správce,

— Zvláštní insolvenční správce,

— Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

— Konkursverwalter,

— Vergleichsverwalter,

— Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),

— Verwalter,

— Insolvenzverwalter,

— Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),

— Treuhänder,

— Vorläufiger Insolvenzverwalter,

— Vorläufiger Sachwalter,

— Restrukturierungsbeauftragter,

▼**M3**

EESTI

— Pankrotihaldur,

— Ajutine pankrotihaldur,

— Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

— Liquidator,

— Official Assignee,

— Trustee in bankruptcy,

— Provisional Liquidator,

— Examiner,

— Personal Insolvency Practitioner,

— Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

— Ο σύνδικος,

— Ο εισηγητής,

— Η επιτροπή των πιστωτών,

— Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

— Administrador concursal,

— Mediador concursal,

FRANCE

— Mandataire judiciaire,

— Liquidateur,

— Administrateur judiciaire,

— Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

— Stečajni upravitelj,

— Privremeni stečajni upravitelj,

— Stečajni povjerenik,

— Povjerenik,

— Izvanredni povjerenik,

ITALIA

— Curatore,

— Commissario giudiziale,

— Commissario straordinario,

▼M3

— Commissario liquidatore,

— Liquidatore giudiziale,

— Professionista nominato dal Tribunale,

— Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore

[till och med den 15 maj 2022],

— Organismo di composizione della crisi da sovraindebitamento

[från och med den 16 maj 2022],

— Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

— Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,

— Επίσημος Παραλήπτης,

— Διαχειριστής της Πτώχευσης,

— Εξεταστής,

— Σύμβουλος Αφερεγγυότητας,

LATVIJA

— Maksātnespējas procesa administrators,

— Tiesiskās aizsardzības procesa uzraugošā persona,

LIETUVA

— Nemokumo administratorius,

LUXEMBOURG

— Le curateur,

— Le commissaire,

— Le liquidateur,

— Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,

— Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

— Vagyonfelügyelő,

— Felszámoló,

— Szerkezetátalakítási szakértő

[från och med den 1 juli 2022],

MALTA

— Amministratur Proviżorju,

— Riċevitur Uffiċjali,

— Stralċjarju,

▼M3

— Manager Speċjali,

— Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,

— Kontrolur Speċjali,

NEDERLAND

— De curator in het faillissement,

— De bewindvoerder in de surseance van betaling,

— De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

— De herstructureringsdeskundige in de openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

— De observator in de openbare akkoordprocedure buiten faillissement,

ÖSTERREICH

— Masseverwalter,

— Sanierungsverwalter,

— Restrukturierungsbeauftragter,

— Besonderer Verwalter,

— Einstweiliger Verwalter,

— Sachwalter,

— Treuhänder,

— Insolvenzgericht,

— Konkursgericht,

POLSKA

— Syndyk,

— Nadzorca sądowy,

— Zarządca,

— Nadzorca układu,

— Tymczasowy nadzorca sądowy,

— Tymczasowy zarządca,

— Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

— Administrador da insolvência,

— Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

— Practician în insolvenţă,

— Administrator concordatar,

— Administrator judiciar,

— Lichidator judiciar,

▼**M3**

SLOVENIJA

— Upravitelj,

SLOVENSKO

— Predbežný správca,

— Správca,

SUOMI/FINLAND

— Pesänhoitaja/boförvaltare,

— Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

— Förvaltare,

— Rekonstruktör.

▼B

BILAGA C

Upphävd förordning och en förteckning över senare ändringar av den

Rådets förordning (EG) nr 1346/2000

(EGT L 160, 30.6.2000, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 603/2005

(EUT L 100, 20.4.2005, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 694/2006

(EUT L 121, 6.5.2006, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1791/2006

(EUT L 363, 20.12.2006, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 681/2007

(EUT L 159, 20.6.2007, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 788/2008

(EUT L 213, 8.8.2008, s. 1)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 210/2010

(EUT L 65, 13.3.2010, s. 1)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 583/2011

(EUT L 160, 18.6.2011, s. 52)

Rådets förordning (EU) nr 517/2013

(EUT L 158, 10.6.2013, s. 1)

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 663/2014

(EUT L 179, 19.6.2014, s. 4)

Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen

(EUT L 236, 23.9.2003, s. 33)

▼B

BILAGA D

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 inledningen	Artikel 2 inledningen
Artikel 2 a	Artikel 2.4
Artikel 2 b	Artikel 2.5
Artikel 2 c	—
Artikel 2 d	Artikel 2.6
Artikel 2 e	Artikel 2.7
Artikel 2 f	Artikel 2.8
Artikel 2 g inledningen	Artikel 2.9 inledningen
Artikel 2 g första strecksatsen	Artikel 2.9 vii
Artikel 2 g andra strecksatsen	Artikel 2.9 iv
Artikel 2 g tredje strecksatsen	Artikel 2.9 viii
Artikel 2 h	Artikel 2.10
—	Artikel 2.1–2.3 och 2.11–2.13
—	Artikel 2.9 leden i–iii, v och vi
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
—	Artikel 5
—	Artikel 6
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11.1
—	Artikel 11.2
Artikel 9	Artikel 12

▼B

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
Artikel 10	Artikel 13.1
—	Artikel 13.2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13 första strecksatsen	Artikel 16 a
Artikel 13 andra strecksatsen	Artikel 16 b
Artikel 14 första strecksatsen	Artikel 17 a
Artikel 14 andra strecksatsen	Artikel 17 b
Artikel 14 tredje strecksatsen	Artikel 17 c
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
—	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
Artikel 21.1	Artikel 28.2
Artikel 21.2	Artikel 28.1
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31
Artikel 25	Artikel 32
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 34
Artikel 28	Artikel 35
—	Artikel 36
Artikel 29	Artikel 37.1
—	Artikel 37.2
—	Artikel 38

▼B

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
—	Artikel 39
Artikel 30	Artikel 40
Artikel 31	Artikel 41
—	Artikel 42
—	Artikel 43
—	Artikel 44
Artikel 32	Artikel 45
Artikel 33	Artikel 46
Artikel 34.1	Artikel 47.1
Artikel 34.2	Artikel 47.2
Artikel 34.3	—
—	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	—
—	Artikel 56
—	Artikel 57
—	Artikel 58
—	Artikel 59
—	Artikel 60
—	Artikel 61
—	Artikel 62
—	Artikel 63
—	Artikel 64
—	Artikel 65
—	Artikel 66
—	Artikel 67

▼B

Förordning (EG) nr 1346/2000	Denna förordning
—	Artikel 68
—	Artikel 69
—	Artikel 70
—	Artikel 71
—	Artikel 72
—	Artikel 73
—	Artikel 74
—	Artikel 75
—	Artikel 76
—	Artikel 77
—	Artikel 78
—	Artikel 79
—	Artikel 80
—	Artikel 81
—	Artikel 82
—	Artikel 83
Artikel 43	Artikel 84.1
—	Artikel 84.2
Artikel 44	Artikel 85
—	Artikel 86
Artikel 45	—
—	Artikel 87
—	Artikel 88
—	Artikel 89
Artikel 46	Artikel 90.1
—	Artikel 90.2–90.4
—	Artikel 91
Artikel 47	Artikel 92
Bilaga A	Bilaga A
Bilaga B	—
Bilaga C	Bilaga B
—	Bilaga C
—	Bilaga D